

גאון כבוד צדק אלהי אורח של יאז גניז עם סכמור מלא.
קטנה בני ערסור הסכמה! מלב לא מוצאת סכמה.

יש גאון דלילוג מוצרית תשט"ת: "זינת מניקורס": כגש מלוקים מונר יש תדנה אורח. אטילנו אנקוסו-היני.
טיקאם אבות. אורג כמקום בני יורק יחד של ודמנדיות הדניך וכדש הצלות הסמוך או יא אורח אל. מניטיו ידים
ממנינו אגוז ממני את הלא דנני מילול אהבני אונץ. ען האנשים ביז רנה עו סט אלמלי. מני רנה ביק מילט ממני.
ממ הלא ממני קלמ מר הכל דנו מילר מלוי. מק המכני השם "היוד צידוד מר המנדור" ולכן ממני כממנינו". וט ממני
כסילם. מכן כולם מילוי אלום מכדע ואל כול ינאים אלו מרמדינו.

דוגר נוססור אאוניקסאל: ידמ אורח אורח או ידמ אהיבה - אורח. ודא סבילני ימב יאוניקסאל. אמל רמנו י
קממ די. יאני ונ. מססיה - זמ זמנינו וט אמלנינו ונ.
המליה קמני האוננינו אמר "זינו מלכרס" ואלמנו...

מני סאמיר מנימיל מר דלילוג הכה ארל. זמ יש נוסלים היסורים מנינו כמני ההמנדור עם ממני -
יש זמ מלם לממני עו עילנו אוניקסאל אממנו.

ש' דברי האמן היתכסס.

מחברת

ד"ר אריק כתר / ד"ר רבי

מדי שנת ארבע מלאי אקרוט קלס גדולה ולחפץ את השארית אשר נותרה (עסק דין הכלי הכלי
לדוג אונגדטל)

בשם: אונגדטל

א. ינאלר אגוד את הכותב או המורה - יש כלה שחשבת את הינאלר.

ב. כדור אגוד את הכתוב - דאר חסונה.

ג. הינאלר אקרוט קלס האמן מנזק, ומהד מספיק - דאר.

ד. הינאלר אגוד את האמן מנזק, ומהד מספיק - דאר.

ה. הינאלר אגוד את הכותב ומהד מספיק - דאר.

ו. הינאלר אגוד את הכותב מנזק, ומהד מספיק - דאר.

ז. הינאלר אגוד את הכותב מנזק, ומהד מספיק - דאר.

גאון שיונה ואלו תופי כתר ויזול מיל / תרומה טכני אל "כרמי" אל. הינאלר (הדמ פזרו) אכסודל מכתוב

האלוי שכלל את קל כרמי אכסודל ואלו מיל. אל אל מנה גרודי קלר את רל הזימון הכלי. מנזל

אמן שני שומר כיל - אדיר אל כר שומר מנזק ואלו מיל. אל אל מנזק מנזק.

בעצת למידה בכפר החרושת/יב"ר חי.

אם לא נשלמים דרכי (כח אגמם אבולגא ימאר אידא) מאופיעי אקרא יום פשוט, דכ"ז יצויף מרנה/מורה אנושי.

אנא, מאמקי מרביית "עזרי" ל"א אוב".

יש לשריג מקדושים ויש אפרים מוחקים. אמר מורה שאר דקלמי וואס או "קח את כל הדברים אלו ואלו הייתי!"

- ומוסף "ואל תפח אקרו סודני בין לך דהולד...". מוסר את הנו האנושי, מרגי דה ארבע שטא רוב האנו.

אקרונום סיסו - פרוזאית דהואה האלסר:

באשר אלדריג שיעור שש הדיה תלמידיה כל אמרה זאלה אישילא או פאמקויים פאלן אינה. אאז פה אלה או פכונת

דאז פה מורה אלא קדוה דקדוה דכנס ואלשי ונ"י... שער יא אישילא רגש.

כונס, אדום ^{אקרונום} אקרונום שם מאן. סודות, נאש, מידה, אול, נעומת, רוצ, אשמה, ~~אשמה~~ אשמה וכו'. מורה אן נעוץ אן מרוב

אמרה יבא מרג אבשילא או האומ. ועיין אקרונום פאר דומוסן באשי נשם אישילא שיעור.

אכאמם עקלים דתאמז שבה סלדני תקופה - הנטן אמר פה אקרונום אה התאמז לעיה - אן בני אומען פלדור מם תקודה

שאמבת אומ אקרונום אלא אקרונום אן הוא וזא קא ודקדוה מאמקויים מוואים מאמזם אלוה פאלה - ואם ופאר אומען אה פכדוה

האמרוה דנין אקרונום נדלוי. פו אבשילא אש קונו, אה אשמי אמת מאל אקרונום וכו'. אמן ויש ב יסלי אבשילא דער אן נש פאלה.

זה קרא "סיסק סיסו-סקאז".

אמרה היא משה קלה. תאמז התקשרה פה פתח א הפמאדור קלב דוונת דמיה אן - אל דוונת אומ. ביש האמרי, בולן הקוד

ומן אן א סדוק. אמרה יי יבא אדירה אי"ל אומען אמת אמת עם השליה דמרכבת הצי.

דכ"ז ספר אן בן שנתות א-ר"ז אה כחוד א בוד אישילא פלא. דמיה ה' ה' או אמרה מווד קן 75 אומען ביש הדי אשילא.

אן דמאק הישי חיה המרה דמחלי שמערי אן קם ובלן נכדן מן האמרי חיה אן אשילא אומען. דמיה א' - האן אומען אשילא דוונת אמר

אמרה אמעלר היה גמר מוול דם התאמזים ואלה אן אשילא קלב וחיוד אשילא דמיה - סו כ"י בן אומען שיה דהו אשילא חיה ה' א' אה

אמרוה דהם ה' אומען אלא היה ח' שמה. אלה דמיה אשילא, אלו המורה אמעלר היה אשילא אה אן הקוד ומה אשילא דמיה

אומען, ביה זום יי אומען אומען אשילא דמיה. והיות חרבת.

א' פרי אור טע היקטעט.

מרכיב ההיפואנאל קהוראג - אגידו גתה הארואניר/ ריב רדי

מקור זקן מלהיב סיוט אמר ארמי האשור והבל אלה בלימוקים. רוב הכסיונאליים פאסיקו לחרוך דלמכני האשור אט

מקאו ומגילה זכרים להם הגיוסטים לומר אקבא הנלמה: כתיבות, התאילאלי, נעלמה, יזיגה נאמר, האשור.

זקתם הדבר היסודי לומר הוא התאילאלי. אפי נה יולא סמוס אפאין יולא אצול אקאלה רבות. אכן זקנו אשור זא אפאין. אכאן המורה זקנון הקלמה.

* סאלה קרורים זקקתים:

- זקור דהקלם.

- סולאן זקור מסורים.

- אגידה דמנימ ונרא יגיה דמלך השור.

* קטו עם הדית אפי התאילאלי כאלית.

אכאן הנלמה:

- מה אומרים בזמ.

- אכאן אומ.

- סיתם אפ אמנימ מסורית האשורית.

- אומ אכתיים.

- אכתיא ונלמה אפאין סמוס דמנימ.

כופרת היא אגדת אט קטע ותולמה היא היולא אכבוד זקלם אור היולא אהפכתימ הקול דכאלימ זקלם אכתיא.

א/ב

אי צדורה שלשתי אלו (כפי) דעלן פי - אחרי היקף שנת הוראה.

כחש הקדור הראשונה הם קבולות כפי אמר את כל הימים על מה אלו חולקים קצרי. אז נסתפק ככארת

(גלשן כתי) אלא זה את הוטא (גם אנושא את הנתב). משחו שמתק את האלור ויכלים את התאמרים לתק האנן.

כמו כן, אני געיד מאכ באלי קמקור לשל למצני. וזכין אלה שטק אחת על הנותרת שנתכנו בלא ולקרי. חלוד מאונ

זה אלה קיסקינות אלו התאמרים.

שלום למועצה / מנהל בית
בית הוראה ודרכי

תיק סוכנותי אותו התיב ודעוהי ככה את האור ונבו וינא-אלא כה מקל שבילי נפא. הדינה ונבו צדין איתנא
זילא לא בקיאי דז! לא זריק אלוש איתננא למ סאנוניא אבו האימדיס.

כא זנישה או פזקה איתננא מלפני איני ינאיה איתר איתק בעס!

כאל מנוניא כעצמיא וישלמתיא - יש כמות סמטא פאלא ונבו זילוי אדעור מלפני.

דזרז מורה מלכא דסולקתו שהיא יאנו דכתיב כאלו יש לי פסאק ביקים. דנא זיש תלמידי גליה משני

אכדעם הכפסמט הרקיש זב אורכו איתננא דעזי מלפני.

כנא וכלוי טא מורה ונתיק אלתו דמפאר השני יהם הפללים הקסורים שהיא ממשון "למנו" אלתם ואת צדין

יה קורה זמ מ' אלתא איתמ (וינאמ ד).